

דברי הכפר

חוט חיה שנהב

אם אדם

היה מושך אחריו חוט
לכל מקום שהוא הולך,
מה שהיה מסמן אחריו,
איזו דוגמא,

משם עד כאן, קו דק

על פני האדמה

רשום רגיש ומדויק

ותמיד נרגש.

(נמסר ע"י צילה ב"ר, בתודה)

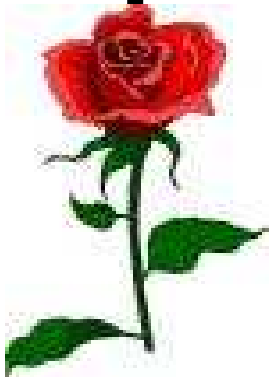
גיליון מס. 2218 *ט'ו אלול תש"ע * 27 באוגוסט 2010

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

**בצער רב אנו מודיעים
על פטירתו של חברנו**

**סטיב פינק
ז"ל**

**ומשתתפים בצערם של
פם, אלה, אבידן ופרי
וכל בני המשפחה
שלא תדעו עוד צער**

לאבא סטיב, מאלה אבידן ופרי באהבה

Aba, the philosopher, the mathematician, the logician. It was no wonder that you were always fascinated by computers, and the world that they offered of numbers and symbols, promising organization and offering clear meanings. You were always a man of thought and rumination, not a man of the spoken word, but a man of silence and contemplation. Your books of logic and philosophy did not take up much space at home just as you preferred us to go ask mom if we could sleep over at a friend's house or buy a new Barbie doll.

Aba, you were more than just the intellectual man, you were also the playful and happy one. When friends came over you would become lively and talkative, showing off that humor of yours, and we would joke with you that you had no sense of humor, which we told after you had told us one of several repeated stories you found funny. Would you mind that if I tell people that your favorite movie was Notting Hill? Or that once I said "I was just thinking about something," and you replied, "I thought I smelt something burning."

Aba, you taught me religion. Not theology, but the art of loving people, of being human. "Was I a good person?" you kept asking when the end was near, "did I ever hurt you?" No Aba, you didn't. You had your silences, when you were angry, and the impenetrable wall you put up around you so that you wouldn't have to confront your feelings, or love was a word not uttered much by you when we were young. But Aba, some things can be said without words. Whenever I wanted to do anything you encouraged me, never hindered me or said that I wouldn't succeed. Your love for Ema, your wife, was unmistakable, and your love for us was unconditional. You taught me that honesty is the most important thing in a relationship between people, and that all people deserve to be treated with respect. You let me think for myself and find my own way in the world, even when it meant leaving you and Ema and going back to the country from where you came. All that distance between us didn't matter because I always knew that you would be there for me.

Aba, I hope that you are resting now, that the pain is gone and that you are sitting by the side of your parents. I hope that you can see now that you were and are a good person; that is something that will never die because it lives on in me and in Avi and in Peri.

Aba, we know that you love us and we will always love you.

כמו חלום חולף.

סטיב, קשה לדבר עליך בלשון עבר. לחברים ולמשפחתך, תמיד תהיה חלק מאיתנו. נתגעגע לנועם הליכותיך, לחוכמתך, להומור שלך.

ידענו שמצבך היה קשה אבל לא רצינו להאמין' שהלוחם עדין הנפש שלנו לא יתגבר על המחלה. לא רצינו להאמין שאתה עומד להיפרד מאיתנו.

אני זוכר - כאילו רק אתמול - כמה התרגשתי להיפגש איתך ועם פם בפעם הראשונה. כמעט לא היו לי קרובים בארץ ופתאום גיליתי שבת דודתי פם גרה בקיבוץ עם בחיר ליבה.

שמחתי שפם תפסה בחור כמוך, וברור שזכית בפייס עם אישה כמו פם שליוותה אותך בכל העליות והמורדות של החיים.

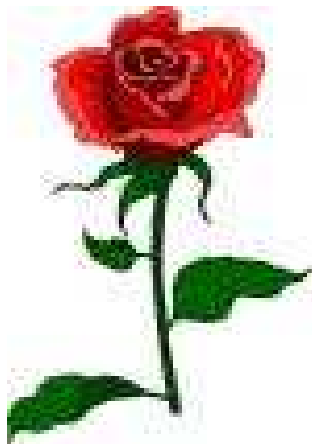
נולדו לכם 3 ילדים יפים ונכדים חמודים.

אתה תחסר לנו סטיב, נמשיך לאהוב אותך תמיד ואנו מודים לך שאיפשרת לנו להכירך.

תודה שנגעת בחיים שלנו.

תנוח על משכבך בשלום חברנו.

אנו אוהבים אותך.

רוני רובינסון - בן הדוד של פם.

יב' באלול

הספד לסטיב פינק

הרעיה פם, הבת אלה, בני משפחה חברים לעבודה וחברי הקיבוץ. היום אנו מלווים למנוחת עולמים וחולקים כבוד אחרון לחבר יקר, אשר לאחר שנים של ייסורים ומכאובים נפטר לבית עולמו. שנים בהם חברנו סטיב היטלטל מטיפול לטיפול, מרופא לרופא, לנסות ולהתגבר על המחלה האיומה אשר הכריעה את גופו, וביום ה' האחרון לא יכול היה לה ומסר את נשמתו לבורא עולם.

את עבודתי במפעל התחלתי לפני 16 שנים במחלקת חשמל ולאחר כ-3 שנים סטיב התקבל לעבודה במחלקה, עד מהרה הוא התגלה כאדם מיוחד.

פער השנים הגדול בינינו לא היווה עבור סטיב עילה לפריווילגיות.

בכל שנות עבודתנו המשותפת סטיב התגלה כאדם מסור וחרוץ בעבודה, הקפיד מאד להשלים את משימותיו ולא ויתר לעצמו אף פעם, גם כשיכול היה לפטור עצמו מטעמי בריאות. סטיב היה אהוד על חברי הצוות אשר ראו בו דוגמא ומודל לחיקוי. במשך כל שנות עבודתו הקפיד סטיב על צניעות יתרה וביצע את משימותיו בשקט הכל כך אופייני לו.

סטיב אשר עשה עלייה מתוך אהבתו לארץ ישראל ועם ישראל וקבע את מקום משכנו בגליל- בקיבוץ כפר-הנשיא, מתוך ידיעה ואמונה כי ערכי הקיבוץ הם הנורמות, אותם גיבש יחד עם רעייתו לאמץ כדרך חיים.

כאן נולדו שלושת ילדיו, אשר גדלו כצברים ובהם הייתה גאוותו.

סטיב, חבר יקר, כמנהל המחלקה הייתה עבורי יותר מאשר עובד במחלקה. ידעת לכבד את הבריות ואני באופן אישי זכיתי לראות כיצד הקפדת על משלוח מנות בפורים, לגמול חסד ולתמוך בי, להתעניין בבריאות בני משפחתי כשחלו, הקפדת להגיע ולכבד בכל האירועים המשפחתיים.

דוגמא לחבר אשר ידע גם ברגעיו הקשים, לחשוב על הזולת ולהתעניין במצבו, כאילו שלא היו לך צרות משלך. אך הערכים עליהם חונכת התבטאו בנועם הליכותיך ובמידות המיוחדות שבך.

חז"ל אמרו כי 3 מידות בישראל: גומלי חסדים, ביישנים ורחמנים.
וניכר כי מידות אלה איפיינו אותך במיוחד.

כמו כן אמרו חז"ל: "אשרי מי שייסורין באין עליו" ובזה יש לבאר מה
שאמר שלמה המלך ע"ה (קהלת ד) "ושבח אני את המתים שכבר
מתו" ולכאורה כשאומר המתים, ודאי שכבר מתו?
אלא יש בני אדם המדוכאים בייסורין כל כך שהם מחכים למוות
הגואל, ואלו הם המתים שעודם בחיים. אבל לאחר שכבר מתו ולא
הרהרו אחר מידותיו, יתברך לזה אומר: "ושבח אני את המתים שכבר
מתו", שכבר הגיעו אל חוף מבטחים.

סטיב היקר, הייסורים אותם סבלת בשנים האחרונות, בוודאי זיכנו
את נשמתך לפני בורא עולם.
היום אני נפרד ממך ואני מרגיש כי אני נפרד מאדם, שהשפיע רבות
על התבגרותי במפעל, הלמידה המתמדת מניסיון החיים שלך, היוו
עבורי דוגמא ומופת.

אני והחברים בעבודה בוודאי נבלה שעות רבות בשיחה על חסרונך,
וניזכר בחבר אשר היה בינינו ולצערנו איננו עוד.

הפרידה קשה לי באופן אישי ובודאי לבני המשפחה, נתפלל כי ישלח
הקב"ה נחמה לרעיה פם ולילדיה, וזכרו של סטיב יישאר עימנו לעד.
תהא נשמתו של סטיב צרורה בצרור החיים אמן.

מיכאל פינטו

סטיב, פם

שנים רבות של עבודה בקהילה, הפגישו אותי עם מספר מקרי מוות של חברים. אני מוצאת את עצמי מספידה, אך מעולם לא יכולתי להביא את עצמי לומר את הדברים.

הפעם זה אחרת.

3 שנים מתמודדים סטיב ופם עם מחלתו הקשה והאכזרית של סטיב.

3 שנים של טיפולים, נסיעות, רופאים, בתי חולים, חבישות ומה לא. קונבנציונאלי ואלטרנטיבי.

3 שנים בהם טיפלה פם בסטיב באופן מופתי ומעולם לא כעסה אם חסר דבר מה, מעולם לא רטנה אם טופס לא הגיע. בשקט ובשלווה, בקבלה והשלמה של המצב, טיפלה בסטיב.

וסטיב - שהיה כה חולה, לא הפסיק לחייך, להיות אופטימי, להאמין שירפא. עבר ניתוח ועוד אחד, וכמו שד חזר לעבודה במפעל כ-3 שבועות אחריו אל חבריו אותם כל כך אהב.

שבועות קשים מנשוא היו השבועות האחרונים שלך סטיב. אמנם לא חשבת כך, כי אתה אדם יקר ואמיץ, איש טוב ואוהב אדם.

אני מקווה שעכשיו אתה נח ולא מייסר את עצמך במיני ייסורים. מגיעה לך מנוחה שלמה.

ואת פם - אותך אני מעריצה.

את מה שאני חושבת כבר אמרתי לך פנים אל פנים. גם לך מגיעה מנוחה.

סעי אל אמא והילדים, אל הנכדים בהם את כה גאה.

את אישה נפלאה ואדם יקר.

יפעת ויסבקר

STEVE

We met the Fink family 23 years ago when we came to live on Kfar Hanassi. When we arrived on the Kibbutz, Pam and Steve had already been on the kibbutz for a good many years and they opened their home to us with so much warmth, and helped guide us through our first few difficult years on the kibbutz.

Steve always had a positive attitude towards the kibbutz and life in general. He was educated, well read and open to discuss any subject. When Steve felt that the kibbutz was starting to change, he decided to go and study to be an electrician, something he was interested in and he knew that he would always find a job.

I remember bumping into him in the parking lot on cold miserable evenings, waiting for a lift to Tel Chai, never prepared to miss a lecture. He was such an inspiration, already not so young, had a full time job, three children, and was determined to further his studies. He achieved his goal and qualified as an electrician and went to work in the factory where he excelled himself.

Three years ago Pam and Steve joined us to celebrate our son Ari's wedding.

Steve arrived wearing a colorful hat, which we thought nothing of at the time. A week later he told us that they had discovered cancer in his head and he had had a small operation. He didn't want to tell us before the wedding and spoil our simcha.

We really believed that he would get through it as both he and Pam were so positive and determined to beat it.

He underwent endless operations, hoping each time that they managed to stop the tumors from spreading.

Unfortunately that was not the case. Three years of hope, determination, despair and finally acceptance.

Both Pam and Steve never complained, and never felt sorry for themselves. Pam always being there for Steve, and Steve appreciating her and all their friends who helped them through these difficult years.

Steve, may you rest in peace.

You were a very special person, and a very special friend to us.

We will always look after Pam, and we will also miss you terribly

Helene and Ed Talberg and family

Steve

One of the last things Steve said to me was "Stay out of trouble." In many ways, this summed up my youth. I was usually in some sort of trouble, and Steve usually tried to get me out of it

There are numerous family stories about this. One was when I was in college. Since I began my education while my family was in England, I wound up graduating a year younger than most others. I had decided to go to University of New Mexico in Albuquerque. This was really my first time away from home. Sometime during my first semester, I realized that my grades were going to be terrible and so I wanted to leave school. I decided to join the military. Since I wasn't 18 yet, I had to have a signature from a parent or guardian. I decided that Steve could, for this once, be considered my guardian. He was an officer in the U.S. Army and stationed in Washington, D.C. I called him about 11 o'clock – it was 1 a.m. in Washington. I told him I was quitting school and was going to join the military – I didn't care which branch – army, navy, air force, or marines. I was going to leave school and that was that. The next day I would mail him the papers that had to be signed. I wasn't going to tell my parents until it was all done.

For the next two hours, we talked. Needless to say, I had called collect. He rationally and reasonably pointed out all the reasons why I should NOT join any military branch. These included the fact that I was terrified of guns and would probably shoot myself in the foot, that I wouldn't listen or take orders from anyone, especially if I couldn't see a good reason for it, and my favorite phrase, "It's not fair," would definitely get me into more trouble than anything else I could do or say.

After about an hour, I had stopped crying and began to wonder what my parents would think when they got my grades. Therefore, Steve, being Steve, worked that out also. He wrote a letter to my parents reminding them that this first semester was a major change for me because I didn't have family around. He also pointed out that I had NOT bounced any checks or gotten kicked out of school or the dormitory. I'm sure he added a few other reasons where he had to stretch the truth just a bit.

After 2 hours on the phone, we were both tired, and I had a history exam in the morning. Had I studied yet – of course not! So he spent the next 30 minutes asking me history questions, then told me to go to bed. I was worried I would oversleep – which was one reason I hadn't made it to my early classes. He promised to call and wake me. It was now 3 a.m. in Washington. Just as I knew the sun would come up the next day [in New Mexico it usually shines at least for part of the day], I knew Steve would get me up and out the door in time. I made a B on that test.

Most of our lives, Steve was the calm one, steady and direct, while I was the one who bounced off walls and got into trouble. Steve was the one with the "plan" while I was the one who did things on impulse. He often would sit back and watch, knowing what I was going to do and what the ramifications would be. I think he knew when it was a time to intervene or just let me take the consequences

מהמערכת והעזרכת

בחגי תשרי השנה יחולו שינויים בהוצאת העלון, להלן סדר השינויים.

בערב ראש השנה 9/9 יצא עלון חגיגי. ולאחריו נחסיר שבוע. שוב יצא עלון רק בערב סוכות, 23/9. ולאחריו שוב נחסיר שבוע.

אחרי סוכות בתאריך 7/10 נחזור לשיגרת ההוצאה השבועית של עלוננו.

שימו לב לתאריכים. אל העלונים החגיגיים של ערב ראש השנה וסוכות ניתן להכניס חומרים כתובים עד יום ראשון בערב של אותו שבוע או הכי מאוחר עד יום שני בשמונה בבוקר. אם לא הדברים לא ברורים, או לבירורים נוספים: אנא התקשרו אלי. שושנה שרקי

לכל החוגגים ימי הולדת וימי נישואין השבוע.

תבורכו! אושר ובריאות.

מסיבות טכניות תופיע רשימת השמות בשבוע הבא.

מזל - טוב

מה נשמע?

- חם! חם! חם!
- נדמה לי שכבר כתבתי את זה לפני שלושה שבועות, אז מה התחדש?
- האירוע העצוב של השבוע הוא פטירתו של **סטיב פינק ז"ל**.
ליוינו אותו בדרכו האחרונה באחה"צ חם במיוחד, יחד עם בני משפחה, חברים והרבה מעובדי המפעל. בהספדים שמענו על סטיב שלא כל כך הכרנו: איש אוהב ספר, לומד תמידי, קצין בצבא ארה"ב, וחייל פשוט בצה"ל, אח, בעל ואב מסור. יהא זכרו ברוך.
- ברשימת הבנים היוצאים לצבא ולשנת שירות נשמט בשבוע שעבר שמה של **הדר בסו**, היוצאת לשנת שירות בגן של החינוך המיוחד בחצור. הדר, אנחנו גאים בך מאד, מאחלים לך הצלחה, וגאים מאד במוסדות המדינה שמאפשרים את ההתנדבות הזאת.
- בשבוע שעבר חגג הנשיא שמעון פרס את יום הולדתו ה-87 (כנראה שבגיל מסויים כבר לא מחכים ליום הולדת עגול...). בין שאר החגיגות הייתה אחת שהתקיימה ביקב "אדיר" בדלתון. **רויטל קונריקוס** (מההרחבה), שהיא היחצ"נית של היקב, בקשה ממיה **טיקוצ'ינסקי** להכין עוגה, כמו שרק מיה יודעת להכין, ועל העוגה הלוגו של היקב עשוי מסוכר. לא טעמתי מהעוגה, אבל אני בטוחה שהיא הייתה יפה וטעימה.
- **תום מעיין** שמייצג את ישראל באולימפיאדת הנוער בסינגפור, הביא למדינתנו כבוד גדול כשזכה במקום הראשון בתחרות שלא הייתה במקצוע הרגיל שלו, כדורסל. מה בדיוק קרה שם, נצטרך לחכות ולשמע בשבוע הבא, כשתום יחזור.
- אחרי שלוש שנים שהיו כאן אתנו, עזבו אותנו **עליזה, קווין ומוריה דויל**, וחזרו לארה"ב. חבל לנו מאד ואנחנו מקווים לראותכם כאן שוב בעתיד.

- אלה עוזבים, ואלה מגיעים: ברוכים הבאים לעופר וסברונה ניצן המגיעים אלינו עם שני התאומים החמודים שלהם. מאחלים לכם קליטה מהירה.
- המטבח האנגלי ידוע בכך שאין מה לחפש בו כל כך, חוץ ממאכל אחד ששווה בגללו לוותר על הדיאטה: FISH AND CHIPS. חובבי המאכל הזה, נהנו ממנו בשבועות האחרונים ליד הבריכה, ומי שפספס, יבוא ביום ראשון הבא ותהיה לו עוד הזדמנות. מביני דבר אומרים שזה "הדבר האמיתי".
- ברוכים הבאים למכינה, המתחילה את צעדיה הראשונים אצלנו. השנה גדלה המכינה ומגיעה ל-42 חניכים. בחדשים הקרובים יתחילו לבנות מבנה בן 4 חדרים כדי שניתן יהיה להגדיל את המכינה עד לחמישים חניכים. השבוע כבר מתחיל שלב איתור השטח. (את הקרקע קיבוץ כפר-הנשיא מעמיד לרשות המכינה, ואילו עלות הבניה תהיה על המועצה). בינתיים **אביבה גולדברג** עסוקה בהכנות לקראת בוא החניכים, כולל הניקיונות האחרונים של חדר האוכל של המכינה (שטיפת כלים לשעבר).
- מבית שבונים לבית שהורסים: אחד המבנים הראשונים של מפעל הבונים היה חדר האוכל הישן של המפעל, שאחר כך הוסב למבנה המעבדות. כבר שנים רבות הבניין אינו בשימוש, וכאשר נקבל השבוע אישור שהמבנה אינו ראוי לשימוש, נוכל להרוס אותו.
- בהקשר לאביבה גולדברג, משפט אחד על אחיה **יגאל בן-חיים**. בפעם שעברה דיווחתי על הגיעו לכאן. בזמן ביקורו הקצר פה, הוא התלבש על מגרש הטניס, ניקה אותו מעשבים שוטים, קנה מכספו רשת חדשה ותלה אותה. בקיצור עשה מתיחת פנים חשובה למגרש הטניס. יישר כחך יגאל.
- חדשות מאגף מינהל ומשק (בנוסף למה שכבר כתבתי למעלה). כביש חדש (למעשה דרך כורכר מהודקת) נסלל לשטח האבוקדו, מהכניסה להרחבה ועד למשרד של **דני פרידלנדר**.
- לקראת רכישת הבתים על ידי החברים העומדים להצטרף אלינו כחברים בעצמאות כלכלית, הייתה בשבוע שעבר פגישה

של המעוניינים עם השמאי, והייתה גם פגישה שבה התקבלו ההסתייגויות של כמה מהתושבים בקבוצה זו לגבי השמאות שלהם, בקרוב יהיה דיון לגבי בקשותיהם.

- החל מיום ד' השבוע חופשה בגיל הרך. זאת הזדמנות להודות למוות החינוכי שלנו שעושה עבודה נהדרת, ושנותן לכל ילדינו פעילות חינוכית ברמה גבוהה לאורך כל השנה.

- ואת גם הזדמנות להודות **לאיתמר דוארי**, שהיה מדריך בנעורים בחודשים האחרונים. שתצלח דרכך בהמשך!

- בזמן החופשה הזאת, יסתיימו השיפוצים של גן-רימון, שיפוצים אשר יאפשרו לגן לקלוט מספר מוגדל של ילדים.

- בגינת פרחי הבר שליד הגנים, לא פרחו השנה החצבים (חוץ מכמה בודדים בקצה השטח). אומרים לי שמה שפגע בחצבים האלה היה הריסוס שהם קבלו בחורף. האם יתאוששו הבצלים עד העונה הבאה? נקווה מאד.

- הכירו את **טס**, המטפלת של **חיימקה מעיין**. טס הגיעה אלינו לפני שלוש שנים, אחרי שנה בקיבוץ יפתח. לפני כן היא הייתה מטפלת בטייואן. בנערותה הייתה טס אקטיביסטית פוליטית בפיליפינים, ואפילו חלמה להיות יום אחד ראש הממשלה של הפיליפינים. היא השתתפה בהפגנות נגד הנשיא מרקוס, שלדבריה באכזריותו הרבה הרג אפילו את בתו שהשתייכה לתנועת נוער מחתרתית. חוץ מזה השתתפה טס בקורס קצינים לנוער, מטעם הגדנ"ע הפיליפיני, ומאז היא נחשבת חיילת מילואים, ובכלל, תמיד הייתה טס עסוקה בעניינים שנחשבו גבריים: בבית הספר התיכון היא למדה להיות מכונאית רדיו וטלויזיה, ואחר כך עברה הכשרה למפעילי רדיו בחיל הים, בחורה יחידה בין גברים, הממונים עליה חשבו שלא כדאי שאישה צעירה ויפה כמוה תשרת כאישה יחידה על אוניה, וכך היא נשארה עם ההכשרה בלבד.

טס נשואה ויש לה ארבעה ילדים בוגרים: שלוש בנות ובן.

הגדולים כבר רכשו מקצוע, ועתה הבת השלישית לומדת בבי"ס לסיעוד, והאחרונה מחכה לתורה, כשאמא טס תוכל לממן את לימודיה.

טס רואה את עבודתה בטיפול בקשישים בארץ זרה כייעודה בחיים כאם, על מנת שילדיה ירכשו השכלה וגורלם יהיה טוב יותר משלה.

היא אוהבת לעבוד בישראל, הארץ הדמוקרטית, אבל יודעת שהחוק מגביל את התקופה שהיא תוכל לשהות פה. לדעתה, צודקת הממשלה בכך שהיא מתכוונת לגרש את העובדים הזרים שנולדו להם כאן ילדים. (בטייואן, היא אומרת, עובדת זרה שנכנסת להריון, מגורשת מיד. אין להם ברירה, זוהי מדינה קטנה והם לא יכולים להרשות לעצמם תוספת של כל כך הרבה זרים). גם מדינת ישראל היא מדינה קטנה, אומרת טס, ואינה יכולה להרשות לעצמה כל כך הרבה זרים שיהיו תושבים כאן. תודה לך טס על מה שאת עושה אצלנו כאן ועל נכונותך להתראיין לעתוננו.

עד כאן לשבוע זה, שבת שלום ולהתראות בקבלת שבת ליד הבריכה ביום ששי בשעה 18.30.

שבת שלום

סבתא של גפן, שחר, מורן, שקד, אמה, אלון, יהונתן וגל.

מזל טוב לשמוליק אפשטיין לחתונת הבן

טובי עם בחי"ל קייטי,

רוב נחת לסבתא שוש ולכל המשפחה.

החוג לספרות חוזר

המפגש הראשון יתקיים ביום ד' 1.9.10
בשעה 17.00 בחדר הישיבות.

המפגש השני יתקיים כעבור שבועיים ביום ד' 15.9.10 בשעה 17.00 במועדון החברים. בשני המפגשים האלה נעסוק בסיפורים קצרים, בעיקר ממוסף "הארץ" של החדשים האחרונים, כשהנושא המרכזי הפעם הוא ספרות מהגרים.

אחרי החגים, בתכניתנו לחזור לכמה מפגשים ספרותיים עם עגנון. ויש גם תכניות נוספות ומפתיעות.

משתתפים חדשים יתקבלו בשמחה!
 להתראות

תמר

מהמרפאה

אנו מבקשות להזכירכם, כי **אין להגיע לבדיקות דם ללא טפסים.** מטופל שיגיע ללא טופס - לא יוכל להתקבל באותו יום. יש להתקשר **לאחיות** להתייעץ בנוגע לבדיקות ולהסדרת הטפסים.

כמו כן, אנו חוזרות ומבקשות להגיע עם הכרטיס המגנטי.

תודה – הצוות

שנה הלכה שנה באה, ואנחנו שוב

חוגגים

בעוד שבועיים ראש השנה (כמה מהר חלפה לה תש"ע, וכבר מגיעה תשע"א!).

את ערב החג נקיים שוב ליד בריכת השחייה. בתכנית:

❖ ארוחת ערב למי שמעוניין להביא את האוכל שלו ולאכול ליד הבריכה.

❖ התכנסות הקהל הרחב (ברוכים הבאים לאלה שאכלו בבית).
❖ טקס ראש השנה, כולל "איש השנה" "תמונת השנה" ו"סיפור השנה".

❖ שירה בציבור עם משפחת וגנר.

❖ כיבוד (איך לא?).

בשלב זה אתם מתבקשים:

- לחפש בין התמונות שלכם את התמונה שאתם חושבים שהיא התמונה של השנה (אירוע מיוחד שהיה, או סתם תמונה מוצלחת במיוחד שצילמתם). בימים הקרובים נודיע לכם לאיזו כתובת מייל לשלוח את התמונות.
- כמו כן אם יש לכם המלצה ל"איש השנה של כפר הנשיא", אנא העבירו אותה **לאילן המאירי**, רצוי עם נימוקים.
- היזכרו באירועים של השנה. את הסיפור של השנה, שאתם רוצים לחלוק אתנו, העבירו **לתמר וולפין**.
- אם אתם מתכוונים לאכול ארוחת ערב ליד הבריכה, אנא הודיעו על כך מראש **לארי שטיינר** על מנת שניתן יהיה להיערך ולערוך שולחנות עבורכם.

בברכת שנה טובה

צוות חגים

תוצאות אליפות השח- בליץ

הערב, שהתקיים במועדון היה יוצא מן הכלל. הסמיכות לאירוע הפתיחה של תערוכת עבודות בוגריה לדורות של ג'יין תלם, תרמה גם היא: העבודות היפהפיות שעיתרו את האולם היו רקע מושלם ליצירותיות, שהפגינו המתמודדים בתחרות השח. באליפות השח- מהיר, לזכרו של רומן ראובנוב ז"ל, השתתפו צעירים, בוגרים וכל מי שרק רצה. הצעירים התמודדו באופן יפה ומפתיע ואף שלחו נציג לשלישיה הראשונה והמכובדת של המנצחים...

...התוצאות:

במקום השלישי: מאור ראובנוב (יש המשכיות...) (במקום השני: מרדכי ברור (במשחק יציב, כרגיל) ובמקום הראשון: (מי אם לא) אלון פרימוסט אלון וקולין (אשר נתן גם הוא "פייט" מכובד) בהחלט מהווים ציון דרך משפחתי בהיסטוריית השחמט של הקיבוץ. אגב, בפרס "חביב הקהל" זכה: אלק קולינס. אין צורך בהסברים.

האירוע התקיים בחסות יקב "הרי גליל", אשר תרם יינות משובחים ופרסים. על כך תודה ליורם, אשר שקד על קבלת החסות, על מזיגת היינות ועל החיוכים! תודה מיוחדת גם לרוני, גלי ועינת אשר עשו את כל ההכנות לאירוע המשותף. תודה לכולם, ולהתראות בתחרויות הבאות!

זהר וארז.

נזכור

מטי דיבון	14.9.05	באלול תשס"ה	י
יצחק מינקוף	28.8.99	באלול תשנ"ט	טז
מר רג'ינלד סולומון	13.9.76	באלול תשל"ו	יח
מר מרדכי פרידמן	15.9.76	באלול תשל"ו	כ
גב' אן בילגורי	28.8.02	באלול תשס"ב	כ
מר לייבל שטיינהאור	30.8.91	באלול תשנ"א	כ
מר הרי בילגורי	15.9.90	באלול תש"ן	כה

אסופת תגובות נבחרות על

'כמו שור בלי ראש'

ישנם כמה דברים שמכפרים על הדרך מלאת הייסורים שאתה עובר בדרך לפרסום ספר שירים. למשל התגובות שאתה מקבל על הספר מאנשים שאתה מעריך. יש בכך סוג של הכרה שישנו מישהו היושב וקורא דברים שכתבת מזמן והם נופלים על לוח ליבו ואינם מותירים אותו אדיש. לפעמים הוא מתפעם, ולפעמים הוא מתרגז, או אפילו מתוסכל כאשר הוא נתקל בחלוקת שורות יוצאת דופן ולא מקובלת כל כך, ואז הוא תוהה "למה לעזאזל התכוון המשורר?" רגעים כאלה הם רגעי נחמה לכותב, אפילו אם לפעמים התגובות הן לא קלות דווקא. קיבצתי כמה מהתגובות כדי לשתף אתכם במפגש שבין הקוראים לספר:

אחת, **שושנה שרקי** (עורכת "דברי- הכפר" עיתון קיבוץ כפר- הנשיא), כותבת: "דודו יקירי מה לומר ומה לדבר. זהו אינו ספר שנקרא בשקיקה וזרימה. כל שיר הוא אבן ריחיים, שיש לראות, למדוד, לנסות להתאים, חלק לקחת ללטרפ כפנינה זכה, חלק לנסות לבלוע וחלק לנסות להעיף רחוק כי קשה וכבד. ועוד חלקים שיש לקרוא שוב ושוב לשוב לנסות להבין למה התכוון המשורר. אני מעריצה אותך על המילים אותן אתה מוצא לתאר את הרגשות העזים האלה, המילים שאתה שוזר ומחבר בצורה כה מושחזת חותכת. עם זאת עלי להודות שפה ושם קשה לי עם סגנון הכתיבה הזאת החדשה הזאת של שירה: "...כמו לחם חם רוח" בשורה אחת?! למה המילה רוח לא מתחילה את השורה הבאה? ...עניין אותי למה כתבת תאריכים בשניים משיריך. כותב באפריל על בשורה יוקדת של קיץ? וכן תענה לי על למה "שדה הוא מקום בו זכרו של הרוע הופך אותו לאפשרי". ניסיתי, אבל... ובקשר ל"מתוך שרפת הקיץ". הייתי רוצה את הבית "מתוך גופת אלול....." לקראת ראש השנה. שיר מדהים, כמו שאר השירים שקראתי עד כאן - מדהים. תודה **שושנה**."

דברים שכתבה לי **רחל רבינוביץ'** אומנית וציירת: היי דודו, מודה לך על הספר. רק כעת סיימתי לקרוא בו, האקספרסיביות שלו גרמה לי לצרוך אותו באופן מדוד...

נידמה לי שמעבר להתנסחות המשוכללת יש בו עצב עמוק. זה כמעט מפתיע ביחס לנמרצות, פעלתנות והארשת המחויכת שלך... נו טוב, זה כמעט הכרחי, הפער בין פנים לחוץ. ובנימה אופטימית זו אני מאחלת לך המשך קיץ חמים ונעים, שמור על עצמך מפני השדים.

ביי רחל

קטע מדברים שכתבה ד"ר **שירה סתיו**, משוררת ומבקרת שירה בעיתון 'הארץ':

"...ספר יפה וכאוב, מלא כנות וחכמה. כמה וכמה שירים צרבו את לבי, אזכיר כמה מהם - אמת מטרידה, בציפייה לברברים, מכשפה רעה (!), חלל נופל בין עזה לשדרות (שיר מדהים), בת שבט הדאני, ועוד ועוד. אחד הדברים היפים בספר הוא שהוא משרטט דיוקן שלך, כאמן וכאיש תרבות אבל יותר מכך איש של אמת. הרבה תודה, **שירה**."

עלי אלון משורר חבר ואיש קיבוץ עין-שמר כותב:

דודו שלום רב! אתמול קיבלתי את הספר ועד הערב קראתי את כולו. ההרגשה הכללית שאני מזהה דומה להפתיע להרגשתי-ונדמה לי גם למה שמרגישים היום הרבה אנשים בארץ. ש"הציפייה לברברים" מבטאת בעוצמה כל כך גדולה "חרדה איומה", אתה כותב "ולפעמים היה מי מאיתנו אומר נואש, שם קץ לחייו או כותב שיר...". מצד אחד אנחנו אוהבים נורא את הארץ הזאת ומצד שני הרגשת הייאוש והחורבן המתקרב. "רק שנאות אפלות נאגרו... ולא יכולנו להביט עוד איש בעיני רעהו"- זה משפט המכה בפנים באגרוף, חותך אותך כסכין (כמו שיצירת אומנות צריכה להכות) ואז אתה מוסיף "יום אחד הם יגיעו"...- לא קל לחיות עם נבואה כזו בלב.

כרגיל, אתה אשף "הכותרות": ה"שור בלי הראש" הוא נהדר. בעל עוצמה אדירה... בלי ראש, בלי שכל, בלי מנהיג... "הירדן חותר בליאות...נצחי כמו הזמן, כמו קללה עתיקה...אל ים המוות". "צער גדול מטפטף מעטיניהן, לאט מתעטף העולם..."

והשדה ש"הוא לא שדה"- כמה רוע ורצח מסתתרים בו!!... ובתוך היופי, היפה מנשוא, היפה לאין-הכיל אתה "רוצה לבכות ולהאסף אל מותך"... וכך אני עובר שיר אחרי שיר, הרהור ועוד הרהור, תחושה אחר תחושה, לראות מה מרגיש איש כמוך (כמוני?) בעונה זו ("עונה בגיהנום") יורה דעה, מכשפה רעה, ויצחק שותק, אני קורא ומזדהה מאוד.

אז תודה על השיתוף ביופי וב...סיוטים. בתפילה שיישארו כל אלה רק סיוטי לילה ושירים ולא יהפכו למציאות. אולי הזעקות-תפילות האלה שהעלית כאן אל

אותו "שום-איש" הקיים ואינו קיים, תשמענה ותתקבלנה...
 בדידות תמיד ובהערכה גדולה **עלי אלון**

עד כאן היו אלה הדברים הקשים והמרתקים שאנשים כתבו אודות הספר ובכך עשו אותי שותף מעט לחוויית הקריאה שעברו. ולי נותר רק לשאול מילים ממאיר אריאל ולומר: שיר כאב, עובר ושב/ איזה מזל אני שר עכשיו/ שיר כאב כל פעם חוזר/ אז אני שר עכשיו - אולי זה עוזר?

חברים המבקשים לרכוש את הספר בהנחה יכולים לעשות זאת דרכי **דודו פלמה**

עדכון אודות הקרן לספר התורה החדש

השבוע יש לי בשורות טובות מאוד להעביר לכם.

קיבלנו הבטחות מהארץ ומחו"ל כך שהתקרבו באופן משמעותי למטרתנו של הבטחות ל- 18,000 ש"ח. דרך אגב האם טפסתם ש-18 זה מסמל "ח"י" ?

לפי שיעורי המטבעות הבינלאומיות בשעה 15.30 היום יום ב' ה-10-08-23 הסכום המובטח מגיע לשווה-ערך של-12,130.34 ש"ח, לכן חסר לנו פחות מ-6,000 ש"ח (או סכום שווה במטבע חוץ) !

אז הברים, חברות, בני ובנות-משק דאז בארץ ובכל העולם באו לעזור לי לגמור המלאכה של שנים רבות, וכשלא נתבייש כשיש לנו טכס כגון זה של בר-המצווה השנתי ומערך הטכס חייב להביא את ספר התורה שלו כי שלנו יצא משימוש.

בתודה מראש ובאיחולי שבת שמח,

אלן איסטון

מסיבת האייפודים

הראשונה!!!

אנחנו מזמינים את כולם למסיבת האייפודים\נגני מוזיקה אישיים הראשונה בפאב כפר הנשיא!!!

הרעיון?

כל אחד מגיע עם

נגן מוזיקה אישי ואוזניות (והמון רוח טובה)

ורוקדים לתוך הלילה, איש איש והמקצב שלו!

הנאה מובטחת

מבצעים מיוחדים על שתייה

יום שישי 27.8

22:00- עד הלקוח האחרון

בואו בהמוניכם!

צוות הפאב

כמיטב המסורת האנגלית

כולם נפגשים בבריכה לארוחת ערב

של פיש אנד צ'יפס\ המבורגרים ושתייה

במחירים נוחים לכל כיס

כולם מוזמנים ביום ראשון 8.29

לבריכת השחייה

18:00-20:00

פרטים אצל אידו פוקס

עדכון ממשק ילדים

לצערנו הרב אנו נאלצים לנעול את משק הילדים גם בשעות היום עקב שני מקרים של גנבות. מקרה ראשון היה לפני כשבועיים כשנגנבו שתי שקיות עם בקבוקים ע"י חבר משק שנתפס "על חם". לטענתו חשב ש" זה זבל" לכן לקח את השקיות. מקרה שני קרה בסוף שבוע שעבר, אז נגנבו כל הבקבוקים הגדולים שאספנו במשך כמה חודשים. הפעם לא תפסנו את הגנב – אבל התוצאה הישירה היא; שכפי שפתחתי – נאלץ לנעול את משק הילדים גם במשך היום בכדי למנוע הישנות מקרים כאלו בעתיד. חבל ומצער מאד לחשוב שמישהו

,כנראה מתוך הקיבוץ, לא עומד בפיתוי . מפתחות לשער נמצאים אצל מספר חברים וילדים ומי שמעוניין לבקר – מוזמן לפנות אלי .

בימים אלו אנחנו מסיימים לבנות מתחם לברווזים. הקפנו את ברכת המים בגדר ושער. בהמשך נביא ברווזים שקיבלנו מקיבוץ מחניים ואחרי תקופת התאקלמות, נשחרר אותם במתחם החדש. לצערנו כל הניסיונות לשחרר ברווזים בצורה חופשית הסתיימו במפח נפש. חלקם נטרפו וחלקם פשוט בחרו לחיות במקום אחר. נקווה שהפעם הם יהיו יותר בטוחים מפני טריפות.

השילוב עם הפאב בדרך כלל עובד יפה, מלבד, שוב, הכלבים. למרות פניות חוזרות אל בעלי הכלבים – הם עדיין מגיעים עם, ולפעמים גם בלי, בעליהם. בשבוע שעבר נטרף אחד הארנבים אשר גרים מתחת לדק של הפאב ע"י כלב שבעבר גם הרג כמה ברווזים בתוך משק הילדים.

יש כמה כלבים אשר באופן קבוע מבקרים במשק הילדים, בדרך כלל עם הבעלים. אני חוזר ומבקש – שימרו את חיות המחמד שלכם בבית, כשאתם באים לפאב או למשק הילדים. פניה זאת מופנית גם למבקרים מבחוץ אשר נוהגים להביא את הכלבים שלהם אתם .

אני מקווה שבעזרת כל מי שמשק הילדים חשוב לו, ומסתבר שיש הרבה כאלו, נוכל לחזור ולהמשיך לפתח את המקום ולהשאירו פתוח במשך היום ולהתמקד בגידול וטיפוח המקום ולא במאבקים עם כלבים וגנבים.

שירלי, המאכילה במשך 3 ימים בשבוע, יוצאת לחופשת מולדת ל- 5 שבועות מאמצע ספטמבר. אם יש מישהו/היא שמעוניין או יכול להאכיל בבוקר – אשמח עם יפנה אלי לקבלת פרטים נוספים.

המשיכו לבוא לבקר וליהנות מהמקום ותודה לתורמים אשר משאירים לנו בקבוקים ופחיות במיכל מחוץ לשער.

מיכי קורן

תודה רבה

רצינו להודות לכם לכולכם מכל הלב על ההפתעה המרגשת והנעימה לחתונתנו

כמה כיף לדעת שחושבים עליך ומכבדים אותך.
ולכן אנו רוצים לומר לכם תמר ואריה, ליבי ולן, שושנה ולני,
רג'י וגייסון, הלן ואייבן, נעמי ובני, קרול וגרשון, ציפורה ושאול,
מרים וברוך, רחל ואילן גינת, רחל אביגדור, שוש אפשטיין,
סלמה, לילה, שרה, ריני, דיאן, מינה, מלווין, אסטל, מאיר
ריינס, דבי ושמואל - בשתי מילים חשובות:

תודה רבה!

Thank you

Muchas Gracias

אתם מקסימים.....

מאיתנו ינאי ורמה קולט-אלעזר (13.08.10)

ברגע האחרון....
בן נולד.

מזל טוב

להורים איתמר ומאיה דוארי
לסבא יאיר ולתמי, ולסבתא דורון.
לסבתא רבתא בטי רוב נחת
אושר לכל המשפחה המורחבת.

דברי החמור

מעשה בחמור וחזיר ובסוף בלתי מזהיר

פעם, אי שם בישוב קטן / גרו יחדיו חמור גרם וחזיר שמנמן / חייבים להודות – שכנות מוזרה / רצה הגורל וכך נקבע ללא אפשרות ויכוח ובחירה / כול אחד מהשכנים פנה לדרכו / המשיך בשיגרת חייו, עשה לביתו / החמור הקים משפחה / וחיפש קצת שקט ומנוחה.

הימים חלפו בעצלתיים / יום אחד לא שונה מיומיומים / עד שבוקר אחד באופן לא מנומס / אמר החזיר לחמור בקול בוטא וגס: / הי שכן! / הקולות שאתה משמיע זו זוועה שלא תאמן / אלוהים אדירים שומו שמיים / רעש כל כך מחריש אוזניים / אי אפשר כבר בסתלבט לשקוע / כשאתה מחליט בקולך האיום לתקוע / איך אומרים אצלנו בחבר'ה? – **לא להקיא ולא לבלוע...**

ענה החמור לשכנו המתייפח / אני אתך כלל לא מתכוון להתווכח / לא על טעמך המוזיקלי, וודאי שלא על הריח / גם לגור לידך זו לא כזו מציאה / כי הסירחון מהדיר שלכם, זו ממש צחנה לא בריאה / והמאבקים על כל פירור אוכל, ממש מחליא ומגעיל / לזלול ולישון, כמו כול טפיל! / אז כנס חזרה אל תוך הדיר / כי אתה האחרון שצריך כאן הערות להעיר / ובינינו – עדיף להיות אפילו **חמור** מאשר סתם חזיר! / פגע רע היית – פגע רע תישאר / אלוהים ידע למה עשה אותך לא כשר..

החזיר המשיך להקניט ולעקוץ / "הלו **חמור** אולי שוב בראש תקפוץ?! / כי איך אומרים אצלנו בדיר: מקדימה או מאחור / **חמור נשאר חמור** ... / ועם אוזניים ארוכות כאלה אתה ודאי שומע – ויודע / מה שלא תעשה וכמה שלא תזיע / לשום הישג הרי לעולם לא תגיע... /

החמור שתק לרגע ואז אמר: "ייתכן מאוד שאתה צודק / חזירון מפוטם שמתפלש – תסלח לי – כול היום ב"דרעק"... / רוב הסיכויים שאני אמשיך "לאכול חרא" ולקרוא ת'תחת / בזמן שאתה תשמין מרוב נחת / אבל כשלי יזרקו עוד מנת שחת / אותך יגישו עם "חומוס-צ'יפס-סלט בצלחת... / ועד אז כבר כולם ידעו מדוע ולמה, כך לך אני מבטיח! / שאתה גם לא כשר, וגם מה זה מסריח..

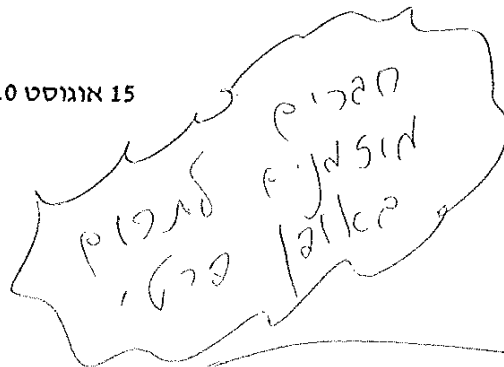
אבי רוזנקרנץ

"ואהבת את הגר"

15 אוגוסט 2010

לכבוד
מזכירי הקיבוצים
מנהלי הקהילה

שלום רב,

הנדון: סיוע ל- 400 הילדים המועמדים לגירוש

החלטת הממשלה האומללה האומרת ש-800 ילדים ישארו ו-400 ילדים יגורשו היא קשה מאד
משפחות המגורשות.

אין הבדל בין הילדים, כולם יודעים רק שפה אחת, עברית, ומכירים רק מדינה אחת, ישראל.

התנועה הקיבוצית מלווה משפחות אלו בשנים האחרונות. קלטנו בתנועה הקיבוצית בשנת 2005
כ- 80 משפחות וממשיכים לסייע גם בימים אלו בקייטנות לילדים באמצעות תנועות הנוער.

כולנו ממתנינים להחלטת הבג"ץ בתקווה שיחליט להשאיר גם אותם בארץ.

הפעילות והמאבק עולים הרבה כסף ואנו פונים בזאת אליכם לתרומה כפי יכולתכם, מ- 100 ₪
ועד בכלל, כל תרומה תתקבל בברכה.

את התרומה אנו מבקשים להעביר בצ'ק לפקודת חבצלת הקרן ההומניטרית (פליטים)
ולשלוח לכתובת:

חבצלת מוסדות תרבות וחינוך (לידי אבי נס)
בית התנועה הקיבוצית
לאונרדו דה וינצ'י 13
ת"א 61400

התרומה מוכרת לצרכי מס לפי סעיף 46 א'.

לפרטים נוספים נא להתקשר להנרי אלקסלסי - 052-8528127

בברכה ותודה,

הנרי אלקסלסי
יו"ר קרן הומניטרית חבצלת
וחבר בקואליציה למען הילדים הזרים

העתק:
אבי נס - מנהל חשבונות חבצלת

געגועים לגורן

של אמנות, ולא מדובר רק בחבורה מקרית של אנשים שבאו לשיר יחד. בכל זאת, מתאמנים ויש כישרונות. נכון שיש בעיה להשיג הופעות בתחום הזה, והרבה פעמים אנחנו מופיעים כחלק מערב, אבל בסך הכול מדובר במשהו מגוון, העיבודים שונים והקהל שבא יכול ליהנות".

איפה אפשר לשמוע אתכם?

"דבר ראשון, בסיבוב הקודם שלנו הוצאנו דיסק שאפשר לרכוש. מבחינת הופעות, מתוכננת לנו הופעה ב-30 באוגוסט בבית ספר בכניסה לקיבוץ יגור. ההופעה תיערך במסגרת תחרות תבורות זמר של מיל"ה, (ארגון ישראלי לתבורות זמר). לשלב הזה עלו 20 הרכבים מתוך 60, ואנחנו צפויים לשיר בתחרות ארבעה שירים, בתקווה להעפיל לעשרת הראשונים. מעבר לכך, כל מי שרוצה מוזמן ליצור איתנו קשר בטלפון שלי-050-6946891, באי מייל שלי kobilamm@yahoo.com, או בטלפון של אתי - 052-3231766".

מה השאיפות שלכם?

"אוהו, חביבי, אל תשאל. סתם. תשמע, למעט אתי שמתפרנסת ממוזיקה, אף אחד מאיתנו לא מתפרנס מזה ולכולנו יש עבודות אחרות, ככה שהשאיפה העיקרית היא להופיע בכל מקום שאפשר, לשיר ולעשות שמח וטוב על הלב". ■

מפתיע ונוסטלגי למצוא את להקת "אחת וחמישה", שהוקמה לפני יותר מעשר שנים והופיעה בכל הארץ, התפרקה, וכעבור ארבע שנים חזרה לפעול בחודשים האחרונים, ומאז היא משפרת את הרפרטואר ומוסיפה שירים חדשים.

ה"אחת" היא אתי פטיש מקיבוץ שדה נחמיה, שמשמשת כמנהלת מוזיקלית, כותבת עיבודים ופסנתרנית, וה"חמישה" הם בן קיבוצה ירון ויימן, מיקי גוי ושלמה וייספקר מכפר הנשיא, קובי לם ממעין ברוד, והעירוני שבחבורה - אבי כהן ממטולה; כולם זמרים, וטווח הגילאים שלהם נע בין 45 ל-60. רפרטואר ההרכב כולל, איך לא, ביצועים לשירי ארץ ישראל, כשמדי פעם הם חוטאים בחתרנות בדמות שרשרת שירים של הביטלס.

"העיבודים הם יחסית חריפים", ממחר לם להבהיר, "הכול בנוי לחמישה קולות, וכל אחד שר משהו קצת אחר, ככה שזה נשמע רחוק מאוד מהעיבודים המקוריים. בנוסף לזה חשוב לציין, שאין לנו סולן מובהק, וכל פעם מישהו אחר לוקח את ההובלה".

אתה חושב שעוד יש היום מקום להרכבים מסוגכם?

"תשמע, ברור שמדובר בפעילות שהיא על גבול החוג, אבל חוג משופר שיש בו היבט בולט

הפינה הויזואלית

ועוד קצת נוסטלגיה

מי זוכר? מי יודע? - זה הרמפה המפורסמת
אשר עליה נאספו כל שאריות האוכל מחדר
האוכל הישן. פחי האשפה היו סה"כ חביות ברזל
200 ליטר

צריף ה"יד השניה". כך ידוע הצריף כיום.
בעבר היה זה צריף גן הילדים של מי
שעתידיים להיות קבוצות "אריה" ו"צבי"

תחבורה ציבורית נוסח כפר הנשיא
מי היה מאמין?

... ותחבורה ציבורית גם לכלבים!?!
לא, זהו מנהל הקהילה הבא

שבת שלום

דוד אלמן

Parents Page 27.08.10

**Deepest Condolences to
Pam Fink, Avidan, Ayla and Peri
and all the family
On the death of husband, dad
Steve Fink Z"L**

Village News: Mazal Tov to all those celebrating birthdays or anniversaries this week. Due to technicalities, we will not be publishing the weekly list at this time. Expect a long list next week!

Yes it's hot and it just doesn't seem to be ending, despite what the weather people say.

Amongst last weeks list of those getting drafted or doing a years we forgot one: Hadar Basso. She will be working in a Special Education kindergarten in Hatzor. We're so proud of her and appreciative of the special services which allow her to do this.

Our President, Shimon Peres, turned 87 last week. One of the celebrations was held in the Adir Winery in Dalton. Revital Konriques of the new 'hood, who is the Public Relations Manager of the winery, asked Maya Tikochinski to prepare a cake which had the winery logo written out in colored sugar. We hear it was wonderful.

Tom Maayan who is representing Israel in the International Youth Olympics in Singapore, brought pride to us all by winning first place in the basketball competition (depiste this not being his usual sport). We'll hear from him when he returns home.

After three years, Aliza, Kevin and Moriya Doyle have left and gone back to the USA. We were sorry to see them go but hope they will be back to visit.

Welcome to Ofer and Sabrina Nitzan (Yanita and Zeeve's son and his wife) and their twins who have joined us and will be living near the basketball court in what was Dale and Dror Collins house. Hope you all have an easy adjustment.

English cuisine is not really something special but, one of the things that can get you off a diet is: Fish n'Chips!. Last week the pool hosted an evening with this delicacy and the customers were well satisfied. This week too, Sunday 29.08 between 18:00 - 20:00 will be the same, so come along and enjoy (call Ido Fuch to order and he will give out the price).

Let's welcome the Pre-Army group that has just arrived...all 42 of them. We'll soon see a 4 room building being put up and that's so we'll be able to accept up to 50 kids per group. KH has earmarked the land and the building costs are being covered by the Regional Council. Aviva Goldberg is housemom to the group and has been busy getting the rooms and the dining room (in the old washing up area of the old dining hall) ready.

One of the oldest structures in the factory was the workers dining room, which was later turned into a work room and laboratory. The building hasn't been in use for many years and we're now waiting for the document which states that it is no longer a servicable edifice - so that we can take it down.

A word about Yigal Ben-Haim who was here for a short visit. While he was here he went to work on the tennis court, pulled up weeds, purchased (out of pocket) and hung a new net. Let's thank him for the face lift to a place that we still use more often than not.

A new road of damped down gravel was put in from the beginning of the 'hood to Danny Friedlander's office (avocado).

Last week a number of the people who want to be economically independent members met with the accessor to hear what their chosen homesites will be worth. They all had numerous questions and soon we will be discussing how and when to bring them to a vote.

From Wednesday of this week the nursery and kindergartens are on vacation. This is a good time to thank the staff of all the houses for doing a wonderful job all year long.

Thanks too to Maayan Doari who was a counsellor during the summer and is now leaving us.

The Rimon Kindergarten has just finished their renovations, which will now allow them to accept a larger number of children than before.

There were only a few squill in flower on kindergarten hill and we hear that the winter spraying may have done in the others. Who knows? Maybe next year they'll flower again as they do live on bulbs...

Let's meet Tess, Chaimke Maayan's Phillipina caregiver, who came to us three years ago, after doing a year in Kibbutz Yiftach.

Before coming to Israel she also worked in Taiwan. She was politically active in the Phillipines, denonstrated against President Marcos and even dreamed of becoming the President eventually. She also worked as a youth officer in the scout movement in the Phillipines and is a reserve soldier. She seems to have done a number of things that are considered 'mens perogitive'. In high school she trained as a radio and television technician and even trained as a naval radio operator. But the powers that be decided that having a lone woman on a naval boat was not the best idea: so she received the training but not the posting. She's married and has three daughters and a son. The two oldest already have professins and her 3rd daughter is training as a nurse. The youngest is still wating her turn to study, whenever mama Tess can afford the education.

Tess sees her work as a caregiver in foreign lands as a continuance of her mothering - so that her children will have an education and be able to function and have a better life than she has. She likes working in democratic Israel, but knows that the law limits the amount of time she can legally work here. She thinks the government is right to send back the workers that have finished their legal stay even though they have borne children here in Israel. (She says that in Taiwan any female worker who gets pregnant is immediately returned to their country of origin. Taiwain is a small country and cannot afford to have excess population from foreign sources.) Tess, thank you for sharing your life story and for the wonderful work you do here.

Until next week...Shabbat shalom and remember, Kabbalat Shabbat by the pool at 18:30!

Gefen, Shachar, Moran, Shaked, Emma, Alon, Yehonatan and Gal's grandma, Tamar

Commemorations:

14.09.05	Mati Devons	באלול תשס"ה	י'
28.08.99	Yitzhak Minkoff	באלול תשנ"ט	ט"ז
13.09.76	Mr. Reginald Solomon	באלול תשל"ו	י"ח
15.09.76	Mr. Mordechai Friedman	באלול תשל"ו	כ'
28.08.02	Mrs. Ann Bilgory	באלול תשס"ב	כ'
30.08.91	Mr. Liebel Steinhauer	באלול תשנ"א	כ'
15.09.90	Mr. Harry Bilgory	באלול תש"ן	כ"ה

Notices

During the period of the holidays this year there will be some differences in how we put out our weekly. For **New Year, 09.09** we will publish a special, holiday edition. After that there will be a break of a week and then for **Succot, 23.09**, there will be another issue and then a break of another week. On **07.10** we will return to our usual weekly edition. Anyone needing more information is asked to contact me personally.

Shoshy Sharkey

Mazal Tov to **Shmulik Epstein** on the marriage of his son this past week,
Toby, to Katy
And *Mazal Tov* too to grandma **Shosh** and all the family

The Hebrew Literature Club is back into action!

First meeting: **Wednesday, 01.09.10** at 17:00 in the meeting room.

Second meeting scheduled for Wednesday, 15.09.10 at 17:00 in the club room.

Both meeting will deal with short stories, mostly from the weekend edition of Haaretz newspaper immigrant stories. After the holidays we'll have stories of Shai Agnon and some surprises planned.

We welcome newcomers.

Tamar Wolfen

From the Clinic

A Reminder:

Please do **NOT** show up for bloodtests without your printed forms!!

Please call the clinic in advance and consult with the nurses regarding tests and forms and **PLEASE** remember to bring your magnetic HMO card when you come.

Thanks,

The Staff

New Sefer Torah

Some good news: We've received promises from our own community and several from abroad, that bring us close to the 18000 NIS that we need (hope you recognize that this is one more way of denoting 18 = Chai).

As of today we have 12130 NIS and we need @ 6000 NIS more to realize our goal.

We ask all our members, friends, kids - here in the country and abroad to help us reach the sum needed. This has been a process that's taken years and we hope to have a Kosher scoll here so we can celebrate Bar-Mitzvot and other ceremonies with the respect they deserve.

Shana Tova and many thanks to you all.

Alan Easton

The logo for 'n'Chips' features the word 'n'Chips' in a bold, stylized font. The 'n' is lowercase and italicized, while 'Chips' is in a larger, bold, sans-serif font. The letters are black with a slight shadow effect.

Fish & Chips!!

In true traditional English style, we met for Fish & Chips (or Hamburgers) and cold drinks in the pool. Prices are quite reasonable. Call: Ido Fuchs

Next time: Sunday 29.08 between 18:00 - 20:00

Mazal Tov to *Maya & Itamar Doari* and all the family

on the birth of a son

Grandson to Yair Doari & Tammy, and Grandma Doron

Great grandson to Betty Doari